

Elysium Nieuwsbrief

Nieuwsbrief van Elysium, de Alumnivereniging Elektrotechniek Universiteit Twente Jaargang 13 Nr. 1 13-03-2007

Bladzijde 3:
De Cleine Waerheyt

Bladzijde 4:
Studieproject Ohlaria

Bladzijde 5:
Afscheid redactie of toch
niet?

Bladzijde 6:
Elysium vossenjacht

Bladzijde 7:
Het Mini Alumnus
Netwerk

Woordje van de voorzitter

Beste Elysianen,

De materie is soms taaier dan je van tevoren zou denken. Zo heeft het aanzienlijk meer tijd gekost om bij u een Nieuwsbrief op de deurmat te krijgen dan we eerder hadden ingeschat. Dat is jammer, omdat u daardoor misschien activiteiten zijn ontgaan die wel degelijk zeer de moeite waard waren.

Zo hadden we in mei de faculteitsdag die we deze keer samen met onze collega-alumni van ENIAC hebben georganiseerd. Thema was het onderzoek binnen het CTIT, het Centrum voor Telematica en Informatietechnologie, waarin veel EL- en INF-leerstoelen hun onderzoek uitvoeren. De dag was een succes met veel geanimeerde discussies. Zie voor details en foto's <http://elysium.utwente.nl>! Wat u misschien niet weet is dat zowel bij INF als bij EL ook veel biomedisch-technologisch onderzoek wordt verricht. Reden om de samenwerking te prolongeren. Op zaterdag 24 maart beleven we samen de tweede faculteitsdag: EL en INF gaan in BIO! Zie voor meer informatie en aanmelding wederom onze website.

Over twee andere activiteiten leest u elders in deze nieuwsbrief: de vossenjacht die we in oktober gecombineerd hebben met een bezoek aan NEDAP in Groenlo, en de UT-alumnidag in november.

Mini Alumnus Netwerk

Wat zijn we komend jaar nog meer van plan, buiten de faculteitsdag? Ten eerste gaan we op een nieuwe manier proberen de alumnus een netwerkmogelijkheid te bieden: het MAN, ofwel het Mini Alumnus Netwerk. 's Avonds in een leuke gelegenheid in uw eigen buurt een biertje drinken, luisteren naar één of twee praatjes van medealumni en daarna nog even gezellig napraten. Lijkt het u iets? Kijk elders in deze brief.

Leden voor Leden

Daarnaast hebben we geconstateerd dat de Leden voor Ledenformule nog steeds springlevend is,

tenminste wel als we dat afmeten aan de belangstelling van afgelopen jaar, tijdens de UT-alumnidag. Die prolongeren we dus en wel op zaterdag 3 november 2007.

Tenslotte zijn we van plan ook dit jaar tenminste twee bezoeken te brengen aan Elysianen en hun bedrijf. Over deze nieuwsbrief: de redactie is nu toch echt uit de as herrezen. Ben Gijsen, Elke Laarhuis, Wiebe van der Veen en Arthur Bouvy (ja ja!) zijn verantwoordelijk voor deze uitgave. Hetgeen niet wegneemt dat zij een uitbreiding van de redactie dringend noodzakelijk achten. Zegt u dus gerust dat deze nieuwsbrief nergens op lijkt, maar kom dan wél helpen de volgende editie beter te maken. Contactadressen staan in de colofon!

*Hartelijke groet,
Maarten Korsten,
Voorzitter Elysium*

Geslaagde alumnidag

Op zaterdag 18 november hield de Universiteit Twente, ter gelegenheid van haar 45-jarig bestaan, wederom een alumnidag. Gezegd moet worden dat de centrale organisatie onder leiding van Alfred Stobbelaar en Tonnie Buitink deze keer mooi op tijd aan de klus is begonnen en ruimschoots publiciteit heeft gegeven aan de gebeurtenis. Gevolg is dat de doelstelling, 1000 alumni, ruimschoots werd gehaald: uiteindelijk kwamen er 1300 opdagen. Ook het Elysiumprogramma werd goed bezocht.

De formule was tamelijk eenvoudig: 's middags mochten de alumniverenigingen de start maken, waarbij Elysium de leden-voor-ledenformule in de strijd gooide. Ruw geschat zullen daar ongeveer 100 bezoekers zijn geweest, wat een mooi succes kan worden genoemd. Het centrale programma vond plaats in het Sportcentrum.

Spoeidcursus humor (foto MK)

De 'Spoeidcursus Humor' van Rob Urgert en Bastiaan Geleijnse bleek inderdaad tamelijk humoristisch te zijn. Twee dames die het begeleidingsteam van Elysiaan Ben Gijsen vormden, droegen nog bij aan de show door bij Rob op het toneel te verschijnen -ik ben even vergeten wat ze moesten doen maar het ging over het sturen van SMS'jes, zie foto.

UT-collegevoorzitter Anne Flierman en Grolsch-bestuursvoorzitter Ab Pasmaan sloegen het eerste vat 'Alumnus'-speciaalbier aan, waarna iedereen naar de Faculty Club kon voor een stampotbuffet.

Jonge alumni

Tijdens de maaltijd werd ook duidelijk dat veel EL-alumni wel op zo'n alumnidag afkomen maar zich nog niet aangetrokken voelen tot Elysium. Met name de jongere generaties van pas afgestudeerden zijn nog geen lid van Elysium, maar zij waren wel in grote getale aanwezig om *elkaar* te ontmoeten: iets om rekening mee te houden!

De slotmanifestatie in het sportcentrum, met optredens van onder meer Ilse de Lange, bleek interessant genoeg om veel alumni tot laat in de avond vast te houden. Kortom, alles bij elkaar een geslaagde dag met complimenten aan de organisatie.

Demonstratie bij Leden voor Leden (foto MK)

Leden voor leden

De leden-voor-ledenformule beleefde op de alumnidag zijn zesde editie. Afgezien van de demonstraties waren er nu ook twee voordrachten van leden, wat zorgde voor een mooie afwisseling. Omdat het 'vaste programma' beperkt bleef, was er ruime gelegenheid om bij te kletsen met oude bekenden of om nieuwe contacten te leggen. Elke Vosman hierover: "Wat ik vooral leuk vind, is dat je toch elke keer weer andere oude bekenden ontmoet. Voor mij was het de derde keer dat ik meegewerkt heb aan een tafeldemonstratie. Het is een uitstekende gelegenheid om te laten zien waar je in het dagelijks leven mee bezig bent. Een nadeel is dat je meestal zelf niet veel tijd hebt om bij de demonstraties van de andere bedrijven te kijken, maar dankzij de hulp van een aantal collega's bij de tafeldemonstraties is het mij toch gelukt om ook nog even rond te kijken."

Moderne electronica (foto MK)

In totaal waren er tien bedrijven die een tafeldemonstratie en/of presentatie hadden georganiseerd; namelijk BEGI.Engineering, TCPM Ingenieurs & Adviseurs, 3T, Hewlett-Packard Nederland, Marin, ASML, IMS (Integrated Mechanisation Solutions), UT, ICT Embedded BV en Orange Pepper.

Een korte omschrijving van de demonstraties, en diverse foto impressies zijn te vinden op de website van Elysium:

http://www.utwente.nl/elysium/afgelopen_evenementen/alumnidag_2006_met_elysium_led

Maarten Korsten en Elke Vosman

De Cleine Waerheyd

De titel van deze bijdrage mag misschien wat vreemd ogen, hij is niettemin juist. Dit stukje gaat over Cleine en het is de waarheid. De oude spelling is een knipoog naar een vroeger razend populaire TV serie.

Zoals de ouderen onder u nog wel weten, werkte ik van 1969 tot 1984 bij de Afdeling EL en meer specifiek bij de Vakgroep Meettechniek en Instrumentatie. Mijn hoogleraar was Dick Bosman die helaas enkele jaren geleden -betrekkelijk jong- is overleden.

Gedurende de laatste jaren dat ik op de TH -zo heette de UT toen nog- werkte hadden we een Transferpunt als liaison tussen TH en bedrijfsleven. De medewerkers van het Transferpunt moesten ervoor zorgen dat bedrijven met problemen zich tegen betaling door de TH lieten helpen en bij dat proces moest er kennis naar het bedrijf "getransfereerd" worden. Vandaar de naam. Zo kwam ik enkele keren in contact met bedrijven voor wie we iets uitzochten of tests uitvoerden. Toppers waren Nefit waarvoor collega Jan Huizink en ik het prototype van hun microprocessorgestuurde HR-ketel bouwden en programmeerden en Eternit, mijn latere baas.

Eternit had het probleem dat ze met de overheid een *gentlemen's agreement* hadden gesloten waarbij ze zich verplichtten na 1991 geen asbest meer in hun producten te verwerken. Ze verwachtten bij het nieuwe proces veel van de Meet- en Regeltechniek en kwamen zo via collega Martin Tiernego van Regeltechniek bij mij terecht. Het begon met deskonderzoek naar geschikte meetmethoden en een half jaar later werd mij gevraagd of ik bij Eternit wilde komen werken. Wat mij betreft was de tijd daar rijp voor. We werden al enkele jaren geplaagd door bezuinigingen in het onderwijs, zowel op onze salarissen als op onderwijsmiddelen en assistentenuren.

Vervanging van asbest

Eternit had ongeveer vier jaar eerder een grote reorganisatie doorgemaakt waarvan de sporen nog overal te herkennen waren. Veel capabele mensen hadden een andere baan gezocht en gevonden. Een goed middenkader ontbrak daardoor. In bijna alle opzichten waren er onopgeloste problemen. Ik had een druk maar leuk en uiterst leerzaam bestaan. Na verloop van tijd leerde ik ook sommetjes te maken over de te verwachten sterkte van golfplaten. Ik deed dat ook voor de asbestvrije proefproductie en schrok van de resultaten. Asbest had veel betere eigenschappen dan de nieuwe kunststofvezel. In het fabricageproces dient de vezel als zeef om de cementkorrels uit het water te halen. Na het uitharden dient diezelfde vezel als wapening. De treksterkte van cement is namelijk erg laag. De kunststofvezel had een grovere structuur dan asbestvezels en liet teveel cement door bij het filteren. Om dat tegen te gaan

werden cellulosevezels -papier- toegevoegd. De papiervezel is sterker dan je zou denken en levert een aanzienlijk deel van de beginsterkte. Echter cellulose verdwijnt na verloop van tijd door rotting uit het systeem: de sterktebijdrage verdwijnt tegelijk met de cellulose. Ik had dus de nodige zorgen over de toekomst van de asbestvrije vezelcementproducten. Temeer omdat die beduidend duurder waren aan grondstoffen. Toen ik in die tijd gevraagd werd om bij het Centrum voor Micro-Elektronica (CME) te gaan werken als adviseur hoefde ik niet lang na te denken. In 1988 ging ik daar aan de slag.

Eieren controleren op breuk

Het CME was een stichting en eigendom van het ministerie van Economische Zaken. Wij moesten de toepassing van elektronica in producten bevorderen door bewustmakingscampagnes, advisering en voorlichting. Een boeiende baan. Een van onze eerste projecten was het ASIC-project. We moesten proberen om ondernemers over te halen voor de eerste keer een ASIC (*Application Specific Integrated Circuit*, zeg maar een IC op klantenspecificatie) toe te passen. Daar stond een flinke subsidie tegenover, want zo'n ontwikkeling is duur. Enkele leuke onderwerpen waaraan ik als adviseur meewerkte zijn het automatisch controleren van eieren op breuk, het meten van de mechanische belasting van de onderrug tijdens het werk, het opzetten van een elektronica-werkplaats bij een sociale werkvoorziening en het maken van een temperatuurlogger voor diepvriestransporten.

In de eerste jaren bij het CME organiseerden we ook jaarlijks een studiereis naar het Verre Oosten. Japan gold toen als het Mekka van de elektronica waar voor ons veel te leren viel. In die tijd (1989) werd al zichtbaar dat Japan over zijn top als grote groei-economie heen was.

Andere onderwerpen waren EMC en digitale signaalprocessing, een nieuwe loot aan de elektronica-stam. Veel van deze nieuwigheden werden nog niet op de technische scholen onderwezen. Daarom gingen wij korte praktische cursussen opzetten, gericht op mensen uit het bedrijfsleven. Geleidelijk aan kreeg ik bij het CME de rol van cursusorganisator toebedeeld. Dat paste natuurlijk bij mijn achtergrond.

Goed en Goedkoop

Eind jaren negentig moest het CME van EZ integreren in het netwerk van de Innovatiecentra. Later kwam daar het IMK (Instituut voor het Midden en Kleinbedrijf) bij. De naam werd veranderd in Syntens. We hebben nu landelijk 450 mensen in dienst, verdeeld over 15 kantoren, meestal gevestigd in het gebouw van een Kamer van Koophandel. Het advieswerk is gebleven maar het specialisme is weg. We zijn breder en minder diepgaand gaan werken. Voor het bedrijfsleven is Syntens altijd een goede partner bij oplossen van problemen. Onze adviezen zijn goed en goedkoop, dankzij de steun van de overheid. Goed en Goedkoop, tweemaal de G van

Gulden, tegenwoordig ongeveer een Euro, zo kun je het gemakkelijk onthouden. Door de aard van ons werk kennen we verschrikkelijk veel bedrijven en instellingen. Daardoor vinden we bijna altijd een geschikte partij die de oplossing heeft of kan helpen maken. Wie ons nodig heeft vindt ons het makkelijkst via onze website www.syntens.nl. Je kunt ook gewoon 06 51 38 24 68 bellen. En wie dat doet krijgt één van de beste adviseurs aan de lijn! Opnieuw een Cleine Waerheyt, zullen we maar zeggen.

Ben R. Cleine

Studieproject Ohiaraha

Ohiaraha, oftewel juni. In die maand zal een delegatie elektrotechnici afreizen naar verre oorden in het westen/ noorden. Hoewel ver? Technologisch gezien staan ze daar misschien helemaal niet ver van ons af. Of is Canada ons technologisch al lang en breed voorbij? Nederland en Canada, twee beschaafde en ontwikkelde landen met technische bedrijven van internationaal niveau.

Behalve op reis gaan, bestaat een studiereis ook uit het nodige er-om-heen-werk. Ten eerste moet je een onderzoek doen van 120 uur naar bijvoorbeeld de economie/geschiedenis/politiek/bedrijfstukken/bedrijven in Canada. Ten tweede moet je een contract research opdracht doen. Wat is dat? Je gaat dan voor een bedrijf een onderzoek doen, waar de studiereiscommissie weer geld voor krijgt om de reis goedkoop te kunnen houden.

De studiereis wordt georganiseerd door de StudieReisCommissie. Deze commissie bestaat op het moment van schrijven uit 4 personen. Roderick Colenbrander is voorzitter, Tom van Hemert is secretaris, Martin Westra is penningmeester en Joost

Kuckartz is commissaris externe betrekkingen. We kunnen nog altijd extra hulp gebruiken... Mocht je één van ons eens aan willen spreken, we zijn op woensdagochtend en vrijdag te vinden in de iedriedubbeleeee-kamer (tegenover Arago).

Natuurlijk heb je al van ons gehoord en heb je, je al ingeschreven om mee te gaan. Kan je niet mee, mag je niet mee of kom je er nu pas achter dat we weg gaan? Sorry, de inschrijving is helaas al gesloten. Natuurlijk blijven we jullie op de hoogte houden van wat wij allemaal uitvoeren en zullen je medestudenten er van alles over vertellen. Een volgende reis zullen wij niet organiseren, maar kun je nu niet mee maar wil je de volgende keer wel op reis en veel leren op een leuke manier, denk er dan aan om een studiereiscommissie op te zetten naar weet-ik-waar! Neem hierover contact op met ons of met het bestuur.

In ieder geval gaan alle deelnemers nu onderzoeken wat er op technisch vlak gebeurt in Canada. Daarnaast gaan ze voor een tijdje een onderzoeksopdracht uitvoeren voor een bedrijf, en niet te vergeten gaan we in juni twee weken naar Canada. Dit is niet zomaar een snoepreisje, we gaan bedrijven bezoeken, cultureel bezig zijn, wonderschone natuur beschouwen, buitenlandse studenten leren kennen en natuurlijk bier drinken. We blijven wel studenten!

Mocht je nóg meer informatie nodig hebben? Dan hebben wij een website voor je:
<http://www.scintilla.utwente.nl/commissies/src>

Skyline Toronto

Tekst: SRC, met toestemming overgenomen uit de Scintilla Nieuwsbrief

Afscheid redactie...of toch niet?

In november 1998 startten wij als nieuwe redactie van de Elysium Nieuwsbrief. Daar kwam het vorige jaar opeens een eind aan, om vele redenen. In de afgelopen jaren heeft de Nieuwsbrief artikelen over de meest uiteenlopende onderwerpen gebracht. Een terugblik en een blik vooruit.

Elysium is een netwerkvereniging en zou op het gebied van loopbaanondersteuning een veel grotere rol kunnen spelen. De leden zelf vormden een grote bron van artikelen voor de nieuwsbrief. De insteek was: schrijf nu eens over de onderwerpen waar je trots op bent, of het nu producten zijn die je hebt ontwikkeld of bijzondere belevenissen in je alumnusbestaan. Het was Fred Hugen die daar het spits afbeet. Hij werd gevolgd door Henk Leeuwis en vele anderen.

Tijdens de loopbaan in de wereld van de elektrotechniek maak je veel mee. Op het lustrum werd het ook al duidelijk: elektrotechnici vind je overal. De loopbaan van Arthur is er een voorbeeld van. Onderwerpen als systeemtheorie, signaalanalyse zijn dagelijkse kost bij het beoordelen van meetgegevens van de tests met scheepsmodellen in de bassins van Marin. Bij een excursie van leden van Scintilla vergeleek hij eens de golfopwekkers van Marin met de Waveteks op hun labtafel bij EL. Je kunt er allerlei golven mee maken en de reacties van een scheepsmodel ermee testen. Ook de welbekende Dirac-puls is goed in het water te demonstreren: in het bassin heeft die de vorm van een fontein die uit het water oprijst op de plek waar golven met verschillende frequenties elkaar in dezelfde fase ontmoeten.

Buitenlandse ervaringen

De elektrotechniek is een mondiale wereld met veel buitenlandse projecten. Wij hebben veel geschreven over de verrassende en soms ook pijnlijke ervaringen die we opdeden in de contacten met mensen uit andere landen. Alex schreef over zijn belevenissen tijdens zijn project in Georgië waar op een feest steeds dezelfde persoon een toast uitbracht. Toen Alex dus zelf enthousiast ook een toast uitbracht werd hij vreemd aangekeken. Dat bleek de exclusieve taak van de ceremoniemeester te zijn.

Arthur, op zijn beurt, zal de boze reacties nooit vergeten die hij in Surabaya kreeg toen hij een klassikale instructie gaf aan een groep Indonesische medewerkers. De groep reageerde beledigd op een vraag die hij rechtstreeks aan een van de aanwezigen had gesteld. Deze persoon was duidelijk in verlegenheid gebracht. Wat bleek? Arthur had zo'n vraag alleen maar via de groepsoudste mogen stellen. Ook Elke had opmerkelijke ervaringen in China. In de Nieuwsbrief hebben we het allemaal naar voren laten komen.

Ook de loopbaanperikelen bleven niet onopgemerkt. Het vertrek van Ericsson uit Enschede trof Elke voluit. Via Demcon raakte ze betrokken bij de mechatronica van waaruit ze zich ook bij Marin heeft gepresenteerd. Nu heeft ze veel verhalen over haar belevenissen bij BenQ in Polen.

Faculteitsdag en Algemene Ledenvergadering

Zaterdag 24 maart 2007

Meer informatie is te vinden op:

<http://elysium.utwente.nl>

Simpele spullen

Elektrotechniek is niet alleen een modern maar ook een oud vak. Riel Weenink illustreerde dat met een serie artikelen over onderwerpen uit zijn EL-expositie, zoals een van de eerste ECG apparaten of de Hellschrijver. Het zijn toestellen die meer dan 70 jaar oud zijn en die opvallen door het vernuft waarmee mensen veel konden bereiken met spullen die in onze ogen erg simpel lijken.

Andere thema's voor de redactie waren de actualiteit op de UT. Hiervoor hebben we dankbaar gebruik gemaakt van de artikelen uit UT Nieuws. Ook konden we bogen op input van alumnus Wiebe van der Veen, die als wetenschapsvoorlichter dagelijks bovenop de UT-actualiteit zit. Een EL-er in het communicatievak, het kan verkeren!

Veel dank zijn wij verschuldigd aan Petie Oldenburger die vanuit het alumnibureau het drukwerk en de verspreiding verzorgde en dat ook weer voor dit nummer zal gaan doen.

De redactie neemt bij deze afscheid van de lezers. Zij is van mening dat de Nieuwsbrief weliswaar een belangrijk medium moet blijven in de communicatie met de leden maar vindt ook dat email en internet in de afgelopen jaren een goede aanvulling zijn gaan vormen.

Wim en Alex hebben te kennen gegeven met de Nieuwsbrief te willen stoppen. Van Wim zullen wij zeker nog iets horen als hij weer wat te melden heeft uit de universiteitsbibliotheek. Elke en Arthur hebben zich bereid verklaard zo nu en dan nog wel eens voor een stukje in de Nieuwsbrief te willen zorgen zoals een verslag van een Elysium activiteit of een enkele column. Ook een nieuwe redactie kan rekenen op de

steun van Wiebe die met zijn correcties de stukjes leesbaar houdt en ook niet terugdeinst voor een eigen column, opinie of reportage.

Nieuwe tijden maken nieuwe kansen! Wie van de leden zal ze grijpen?

Arthur Bouvy
Wim Oosterling
Alex Pelsmaeker
Wiebe van der Veen
Elke Vosman - Laarhuis

Elysium Vossenjacht

Bijna veertig jaar geleden, toen de UT nog een kersverse THT was, bedacht een groepje enthousiastelingen dat het wel leuk zou zijn om eens een vossenjacht te organiseren. Afgelopen najaar deed Elysium het nog eens dunnetjes over.

Wat is een vossenjacht, althans de EL-variant ervan? De "vos" is in dat geval iemand die zich met een zender ergens verstopt en de "jagers" proberen de vos met peilontvangers zo snel mogelijk te vinden. Het was in 1967, ergens in de Achterhoek, dat Bert Dorgelo, Koos Fockens, John van Oort en Bas Eertink zo'n vossenjacht organiseerden. Tot groot vermaak van iedereen, behalve misschien van de jagers die bij vergissing precies de verkeerde kant opliepen en verdwaalden op Duits grondgebied.

In 2006 waren die heren allemaal een stuk rustiger en bedaarder, tot het moment dat het weer begon te kriebelen. Zou het niet leuk zijn om dat nog eens te herhalen? Na wat correspondentie over en weer voegde ondergetekende zich bij de groep van weleer. En tijdens de borrel op Faculteitsdag werden de plannen steeds concreter.

Koos kende een zendamateur die peilontvangers kon leveren. Bert zou dit keer zorgen voor overlevingspakketten, met in ieder geval een borrel voor 'noodgevallen'. Ikzelf zou zorgen voor een zender en dus ook de taak van vos op mij nemen.

In eerste instantie wilden we naar dezelfde plek als 39 jaar geleden, omdat we verwachtten dat niemand zich dat nog zou herinneren. Dat ging echter mis, omdat Maarten in een al te enthousiaste aankondiging de plek verraadde en daarmee de verrassing vakkundig om zeep hielp. Maar gelukkig wist Koos nog een andere goede stek, namelijk de blokhut van Scouting in Neede. Busjes werden geregeld om de jagers te droppen: de zaak kon van start.

Uitleg bij Nedap (foto MK)

Op 20 oktober kwamen zo'n twintig leden en aanhang eerst naar Nedap in Groenlo voor een bedrijfsexcursie, daarna was er een borrel en toen kon de jacht beginnen.

Borrel nade excursie (foto AB)

Ik was vooraf al met mijn camper naar de blokhut gereden en had een mastje met antenne neergezet. Tijdens de voorbereidingen bleek toen dat vanaf tien uur 's avonds de JOTA van start ging; een jaarlijks evenement waarbij Scouts over de hele wereld via zenders met elkaar kunnen praten. Maar gelukkig wilden ze ons wel ter wille zijn en zouden ze wachten met zenden tot onze jagers binnen waren. Proberen een zender te peilen terwijl vlak ernaast een andere zender bezig is, is namelijk vrijwel onmogelijk.

De jagers werden tegen acht uur in paartjes gedropt op vijf verschillende punten rondom de blokhut, die allemaal ongeveer even ver weg lagen. En toen was het afwachten geblazen.

Jagende Jeroen met nooddrantsoen (foto MK)

Zouden de jagers uiteindelijk de vos weten te vinden - voor de meesten was het de eerste keer dat ze zo iets deden- en hoe lang zou het duren?

Na iets meer dan een uur kwam Riel Weenink met zijn vrouw als eerste binnen. Volgens eigen zeggen was hij gewoon zijn vrouw achterna gelopen, die duidelijk gevoel had voor het peilen. Ergens in de middenmoot zat het duo Maarten en Jeroen, die dwars door allerlei weilanden gestruind waren en de laatste jagers kwamen na elfen binnen.

De Winnaars (foto MK)

Als aangename verrassing, zeker gezien het wat druilerige weer, kon iedereen genieten van een flink boerenkoolbuffet en tijdens het nuttigen daarvan werden de 'jachtervaringen' uitgewisseld.

Toen iedereen weer een beetje bijgekomen was, bedankte Maarten de organisatie en daarna ging iedereen huiswaarts. Afgaand op de reacties, is dit zeker voor herhaling vatbaar. Maar of dat weer 39 jaar moet duren?

De boerenkool is op (foto MK)

Eerste netwerkbijeenkomst geslaagd

Het Mini Alumnus Network

Netwerkbijeenkomsten voor iedereen die wel wil maar er eigenlijk geen tijd voor heeft. Onder de naam Mini Alumnus Network is Elysium gestart met kleine bijeenkomsten, verspreid over het land. Binnenkort ook in jouw regio?

Je bent er weinig tijd aan kwijt en het is tegelijk geen anoniem en massaal gebeuren. In MAN-bijeenkomsten heb je ruimschoots gelegenheid om te netwerken en van gedachten te wisselen met mede-alumni.

Dit willen we bereiken, door het vaste deel van het programma als volgt in te delen:

- Welkom en kennismakingsrondje. Iedereen kan zich in twee of drie even voorstellen: gemakkelijk als je nog niet iedereen kent...of vergeetachtig bent.
- Twee mini-presentaties van elk 15 minuten. Je kunt je hiervoor opgeven. Denk bijvoorbeeld aan een presentatie van je bedrijf of product. De korte tijd dwingt je wel om je te beperken tot de hoofdlijnen: geen uitgebreide historie of organogrammen, wel wat je bedrijf of product uniek maakt. Een andere mogelijkheid kan zijn om je mede-alumni te laten meedenken: moet je bijvoorbeeld met je bedrijf kiezen voor de randstad, of juist niet? De tijd wordt strak aangehouden, het moet blijven prikkelen.
- Napraten en borrelen. Deze tijd is bedoeld voor degenen die na de presentaties meer willen weten en/of gewoon voor de gezelligheid.

Om ook de reistijd te beperken, willen we de bijeenkomsten organiseren op diverse plaatsen in het land. We verwachten dus ook voornamelijk deelnemers uit de regio. Maar mocht je toevallig in de buurt zijn, dan ben je welkom.

De eerste bijeenkomst hebben we gehad op 6 maart in het kantoor van Orange Pepper in Eindhoven. Aanwezig waren Evert Raaijen, Geert Pronk, Geert Roekevisch en Ben Gijsen. Een kleinere opkomst dan eigenlijk de bedoeling was – we mikken op een grootte van acht tot twintig man-, maar dat had wel als voordeel dat we voldoende tijd hadden om van iedereen te horen waar hij nu eigenlijk mee bezig is.

Geert Roekevisch hield een voordracht over temperatuurmetingen. Niet zo simpel als je misschien zou verwachten, alleen al door de vaak extreme omgevingscondities waarin wordt gemeten, bijvoorbeeld in vuilverbrandingsovens. Geert had bovendien een aantal samples van temperatuursensoren bij zich, wat het geheel nog interessanter maakte.

Ben Gijsen gaf uitleg en een korte demo van Orange Pepper's zogenaamde Office Efficiency Blocks: software hulpmiddelen om in een kantooromgeving werk te besparen, doordat je alleen kiest wat je nodig hebt en alles met alles kunt verbinden.

De hele bijeenkomst duurde uiteindelijk 2.5 uur, omdat er met name in het begin ook over allerlei andere -maar daarom niet minder interessante- onderwerpen gepraat werd en omdat er ook naar aanleiding van de voordrachten de nodige discussies ontstonden. Al met al een interessante en geslaagde avond en het lijkt erop dat het MAN een goed idee is. Een flink aantal leden (30) heeft ook positief gereageerd op de eerste aankondiging en de "MAN updatelijst" telt momenteel ook 20 leden.

Wil je meer weten of ook zelf op de 'update lijst'? Kijk dan op de Elysium website.

De volgende bijeenkomst staat gepland voor eind mei in de omgeving van Meppel. Lijkt je dat wat, laat het dan even weten en dan hoor je in april of de bijeenkomst doorgaat.

Ben Gijsen

b.a.w.gijsen@alumnus.utwente.nl

Colofon

Bestuur

e-mail: Elysium@el.utwente.nl

Website : <http://elysium.utwente.nl>.

Voorzitter: Maarten Korsten
UT - EL: tel 053 4892779,
m.j.korsten@el.utwente.nl

Secretaris: Freek Bomhof
f.w.bomhof@alumnus.utwente.nl

Penningmeester: Jeroen Meuleman
Mobiele tel 06-29007655
jeroen@meuleman.demon.nl

Redactie

Elke Vosman
e.vosman-laarhuis@zonnet.nl

Wiebe van der Veen
W.R.vanderVeen@utwente.nl

Arthur Bouvy
a.m.d.bouvy@alumnus.utwente.nl

Ben Gijsen
b.a.w.gijsen@alumnus.utwente.nl

Alumnibureau

Petie Oldenburger (ledenadministratie)
Werk UT - tel 053 489 4077
P.G.Oldenburger@utwente.nl
www.utwente.nl/alumni

Faculteit EL

Linda Jonker (bureau voorlichting)
Werk UT - tel 053 489 2745
Voorlichting@el.utwente.nl